

DIUMENGE, A BELLES ARTS

Una gernació imponent assistí a la concentració de la democràcia catalana a honor de l'immortal
FRANCESC MACIÀ

Paraules de **LLUIS COMPANYS**:

"Es necessari posar ordre en aquesta xarxa confosa de comités, juntes i activitats inútils i pertorbadores i bandejar els aprofitadors..."

"Es un nom gloriós, pletòric d'energies, que té totes les portes obertes a les ànsies del futur. Es aquest: CATALUNYA!"

L'acte d'Esquerra Republicana de Catalunya a Belles Arts

Del nostre enviat especial Francesc Adell

Abans d'ahir i sota un cel boirós, d'una tristesa pròpia que semblava ésser un factor contrari a les grans concentracions de masses, a Barcelona tingué lloc, enmig d'un entusiasme indescriptible l'acte que l'Esquerra Republicana de Catalunya donava a Belles Arts en homenatge del gran cabdill, patriota català i primer President de la Generalitat, Francesc Macià.

Conversàrem des de molt abans de les nou amb una sèrie de Comissions que d'arreu de Catalunya venien a retre homenatge a l'"avi", i a oír la veu autoritzada dels homes del Partit. En tots es reflectia el desig d'una actuació política intensa que fes sentir arreu de Catalunya l'alenada d'Esquerra Republicana. Tothom davant de la importància de l'acte i de l'enorme multitud que anava arribant pels voltans del Palau de Belles Arts per tal d'assistir-hi, amb l'esperançadora confiança que, i enmig de la problemàtica situació actual la gent del Partit parlarien de cara a les masses d'una falsos crua, senzill i amb plena responsabilitat dels moments que vivim. I aquesta esperança no fou defallida, prova ben palesa va ésser l'assentiment que a cada parlament la massa donava enmig d'entusiasme i aplaudiments que difícilment s'esborraran de la consciència de tots els catalans que tingueren la sort d'assistir a l'acte.

La sala de Belles Arts oferia un aspecte brillant. El muntatge d'aparells per la retransmissió era excel·lent. Arreu hi havia organització i disciplina. Seccions femenines i una Secció de milicians de la columna Macià - Companys escortava el grandios retrat que presidia l'acte. La banda de música de la columna va executar en els moments addients l'himne nacional català "La Marseillesa", i "La Santa Espina" enmig de l'atenció unànim de milers de ciutadans. Molt abans de les deu, hora anunciada per a començar els parlaments, el local estava ple de gom a gom. No obstant, la gent anava atapeint-se materialment fins a deixar materialment obstruïdes totes les entrades. A la Presidència hi romanien totes les personalitats del Partit i algun representant de la democràcia espanyola i partits polítics de Catalunya.

A les onze aproximadament, prengué la paraula en nom del Consell Permanent del Partit Joan Tauler, i a continuació parlaren Sbert, Coromines, Pi i Sunyer, Aiguader, Terradellas i Companys.

En tot moment, el públic format per treballadors de la terra, bona part de la menestralia, intel·lectuals, dones i molta joventut, va reflectir la força que actualment, i no obstant la poca activitat

política desenvolupada darrerament, té l'Esquerra Republicana de Catalunya. Van existir moments en què l'anhel de justícia revolucionària emplenava l'àmbit del local.

Els oradors, enmig d'aquella enervada massa, parlaren ajustant-se a l'hora i a la situació del moment. Palesà el Partit de la democràcia catalana davant de Catalunya i d'Espanya la responsabilitat i la competència de la seva gent. Cap atac, cap rancúnia, ni una queixa, ni un recel, molta responsabilitat. Vet aquí en síntesi el que va ésser la demostració d'homenatge i simpatia al cabdill Macià.

Dels discursos sobresortí l'oratori juvenil de Coromines que arrencà de la multitud delirants aplaudiments, la competent dissertació de Pi i Sunyer, i el magistral parlament de l'Honorable President de la Generalitat, Lluís Companys.

Lluís Companys digué moltes coses. Els qui tenen oïdes han pogut escoltar-les. Catalunya té en Companys un digne successor de Macià. Ahir va parlar com a President de tots els catalans, de tots. Acabà el seu parlament amb el mot sagrat de Catalunya, mot que varen repetir fervorosament els assistents a l'acte.

Després de parlar Companys es clogué l'acte, desfilant fins a la Caserna general les Seccions de milicians acompanyats de la banda, i enmig de dos fileres de gent que acompanyà fins a la Plaça de Catalunya els nostres combatents del front d'Aragó.

Esquerra Republicana de Catalunya ha parlat!

Comença l'acte

Després d'unes paraules del diputat Joan Tauler, en nom del Consell Permanent d'Esquerra Republicana de Catalunya, agraint la col·laboració de les entitats i l'assistència de la multitud i explicant que no es pogué commemorar ni el primer ni el segon aniversari de la mort de Macià, començà a parlar el conseller de Cultura de la Generalitat.

Antoni Maria Sbert

Catalans: Macià morí aquell matí gelat de desembre, però la seva ànima no va morir, puix que encara viu i viurà com a un símbol de la Pàtria nova. Macià era i serà el símbol etern de Catalunya que sabé abatere el feudalisme i l'imperialisme. El nostre poble no sentirà mai la ingratitud d'oblidar las virtuts de Macià i sabrà imposar el sentit de catalanitat a la nostra revolució. Macià fou un símbol de l'exèrcit del poble i fidel a les seves tradicions de lleialtat va trencar la seva espasa, no va fer allò que han fet en sublevar-se, els traidors.

Diu l'orador que el programa polític de Macià tenia per finalitat la unió de la menestralia amb el proletariat, al ser-

vei de Catalunya, i per això, avui, vivint una revolució, podem invocar el seu esperit, que no és mort.

Digué l'orador que Macià propugnà sempre per Catalunya, per una legislació social, com volgué, també, que els catalans servissin només en l'exèrcit en territori català, i ho volia perquè amb això desitjava la garantia que a Catalunya no es produiria un 19 de juliol.

Macià — afegeix — volia que la revolució fos ben nostra. Volia la llibertat nacional de Catalunya, volia una justícia social millor, la igualtat de tots dintre de la llei. Sentia la universalitat. Per tot això era nacionalista.

— Jo estic segur — diu — que si Macià visqués us demanaria amb aquella mirada seva, unitat i disciplina.

El conseller de Cultura acabà el seu parlament expressant que el President Companys era el dipositori de l'esperit de Macià, i que tots els catalans han de veure en ell el continuador de l'obra del Primer President de Catalunya.

Una gran ovació acollí el final del discurs del senyor Sbert.

Pere Coromines

— Catalans, republicans, homes i dones: Jo us vinc a dir que el record de Macià ha de tenir una significació revolucionària.

A continuació l'orador es referí al 6 d'octubre i al bienni negre, així com a les eleccions del 16 de febrer, i expressà que en triomfar les esquerres el President Companys pronuncià unes paraules profètiques des del balcó de la Generalitat, quan va dir: "— Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, i tornarem a triomfar." Arribà el 19 de juliol, i Catalunya triomfà per l'orientació i la preparació que sabé donar-li Macià. Estan equivocats, sofreixen un error els qui creuen que s'ha de conservar aquell pobre i petit Estatut que se li concedí a Catalunya. L'Estatut ha de tenir una major amplitud.

Jo he de dir que Esquerra Republicana de Catalunya no ha d'ésser considerada exclusivament com a un partit petit burgès, car als seus rengles hi ha intel·lectuals i importants nuclis d'obrers. Després l'orador digué que Esquerra Republicana de Catalunya no s'oposava a la transformació social, sinó que creia, altrament, que s'havia de dur a terme. I això ho diu un home que des de fa cinquanta anys que és republicà i catalanista.

Expressà que quan vingui la pau hi haurà un període transitori, que cal que sigui el més curt possible, i que aleshores Esquerra Republicana de Catalunya serà el pont entre la societat que desapareix i la que està naixent.

El senyor Coromines acabà dient que en la nova societat no hi haurà classes, i afegí que desitjava acabar el mot amor, pel qual Macià sentia un profund fervor.

Carles Pi i Sunyer

Ciutadans: Hi ha un sentiment arrelat en l'ànima dels pobles que fa que en les hores greus, es recordi dels grans absents que han estat els guiadors del poble. Sembla que en les hores de perill cerquin l'ombra protectora de les seves grans figures. Catalunya no solament s'arrecera en el record de Macià sinó que cerca en ell, estímul, llicó i guiatge.

Macià fou el precursor del que succeeix. Ell ensenyà ço que havia d'ésser el catalanisme per a poder-se redreçar i triomfar: incorporar a aquell moviment la massa treballadora de Catalunya. Per això hem de remarcar que a Esquerra Republicana sota el signe de Macià li cap l'honor d'haver obert el camí d'una Catalunya nova, de la Catalunya reconstruïda de demà. Grans aplaudiments.)

En el moment que vivim no podem oblidar la situació ni negligir els resultats de l'agressió militar que ha provocat la guerra civil. Mentre persisteix la guerra dura i terrible, mentre els enemics tenen encara un punyal clavat contra el cor de Madrid, mentre la línia de foc en els suburbis de la ciutat, mentre hi ha tantes cases destruïdes i tantes famílies sense llar, mentre a tots els fronts els nostres lluitadors viuen en la cruesa de l'hivern, tots els que estem a la reraguarda tenim el deure de deixar tota frivolitat i tota inconsciència i fer-nos dignes dels que lluiten al front. (Molt bé.)

Pocs dies després de la subversió militar en un discurs que vaig pronunciar per ràdio resumia el meu pensament en la necessitat de formar un ideal comú. Avui cinc mesos després continuo dient

el mateix. Direu que és difícil. És cert, perquè hi han matissos diversos en el nostre front però... en canvi es possible formar una coincidència de programa, d'actes i de realitzacions. Llavors potser fins això era difícil, però... avui que en el Govern de la Generalitat hi han representats els gran sectors del nostre poble, aquesta coincidència en un objectiu comú pot ésser un fet. Només s'imposa una cosa: obeir disciplinadament allò que disposi el Govern de la Generalitat. (Grans aplaudiments i visques.)

Si ho fem així, aquest ideal comú naixerà tot sol perquè l'obra a emprendre es grandiosa: reconstruir econòmicament i racionalment la nova Catalunya i la nova Espanya.

El ministre Jaume Aiguader

Aquella espasa que Macià trencà perquè no volia unir-se amb els militars que intentaven assaltar Catalunya, aquella espasa la veiem ara al cmp faciós amb la qual vol endogalar al poble i sobretot a aquesta Catalunya freturosa de llibertat.

Estic segur que tothom s'haurà preguntat com Macià hauria reaccionat davant la revolta feixista. Jo el coneixia prou i us puc assegurar que hauria reaccionat de semblant manera que Companys. (Grans aplaudiments.)

Per nosaltres hi han dues coses en les quals no transigirem: Catalunya i la Democràcia. Ni deixarem minvar les llibertats de Catalunya ni el poder de la democràcia. No és que oferim un camí estret. Donem ample marge per a la llibertat, per a estructurar-hi totes les reivindicacions. (Molt bé.) Si així po-

Els torpedes trobats a la Platja del Riu Clar, amb els quals un usuari faciós, probablement estranger, intentà esfonrar el trasatlàntic "Magallanes" que sortia la matinada del passat dissabte del nostre port en direcció a Barcelona. Tenen sis metres i mig de llarg per seixanta centímetres de diàmetre, porten una càrrega de dos-cents quilos de trilita i algunes inscripcions i marques italianes.

dem avenir-nos, no hi mancarà pas el nostre esforç.

Hi ha ara una envestida contra els partits polítics per a transformar-los en forces sindicals. Això és una qüestió opinable. Però jo he de dir-vos que a l'E. R. de C. no se li pot fer cap retret de fallida. Diuen que els partits polítics no varen saber evitar el 19 de juliol. Jo he de dir que E. R. de C. el 6 d'octubre s'aixecà ja per a evitar aquesta revolta. Aquelles forces sindicals no hi volgueren col·laborar i per això sobre elles hi recau part de culpa. (Molt bé.)

On fou més crua la lluita el 19 de juliol fou a Barcelona. I fou vençuda ràpidament perquè a la Generalitat hi havia un partit que havia pogut coordinar les forces d'ordre públic que s'oposaren a la revolta. (Molt bé.)

No va ocórrer el mateix a Sevilla i a Saragossa, on malgrat hi havia una majoria de forces sindicals, però no hi havia l'aglutinant d'un partit polític. (Bé.)

Així, doncs, alguna virtut deuen tenir els partits polítics.

Per a acabar i per la Democràcia hem de lluitar i no ens hem de deixar prendre ni un tros de la nostra Catalunya ni el valor de la Democràcia. (Grans aplaudiments subratllen les darreres paraules del ministre.)

El conseller primer

Macià, en el llarg de la seva vida política, tingué sempre un gran orgull de la seva pròpia actuació, i és que aquesta tenia, per damunt de totes les lluites i de tots els perjudicis, dos principis incommovibles.

L'un, era la continuïtat mai no torçada del seu pensament, en quant es referia a la política obrerista i sadollada de catalanitat que ell creia que el poble de Catalunya havia de seguir. L'altre, era la senzillesa, la claredat de la seva actuació, que sempre tenia una sinceritat i un sentit humà admirable i digne. Aquests dos principis, com he dit abans, eren el seu orgull, i aquest hauria d'ésser el nostre (Aplaudiments.)

Catalunya, cal que tothom ho sàpiga, en aquesta lluita victoriosa, jo crec que n'ha d'obtenir dos resultats, i aquests són l'establiment d'un nou ordre en la vida econòmica i social del nostre país, i l'altra la de què Catalunya no pot retornar a ésser políticament el poble d'abans del 19 de juliol. I amb això hem de dir a tots els pobles germans d'Espanya, que Catalunya lluitarà amb ells fins allà on calgui, que la nostra vida i la nostra sort va amb ells unida, i que Catalunya serà sempre el poble lleial que ells coneixen, però que sàpiguen també tots, perquè després no puguin creure's enganyats, que per Catalunya el 19 de juliol va representar també el trencament per sempre més d'aquelles lleis constitucionals que havien minvat les nostres llibertats.

Discurs del President

No soc ni vull ésser més que el President de la Generalitat

Com que aquest acte era i és dedicat però si alguns aspectes de com considero Macià, jo no podia sostreure'm al deure d'assistir-hi; però jo no vull que vegeu en mi ni el conductor, ni l'orientador, ni el cabdill, ni el dirigent de cap

organització o partit polític determinat —que no ho sóc ni ho vull ésser, sinó el President de la Generalitat que ve a fer a retre homenatge al primer President de la Generalitat de Catalunya, figura varonil, austera i lluminosa, de suaus, però insospitades energies, de mirada dolça i penetrant i la figura del qual, a través del temps, va adquirint les altes categories dels símbols patriòtics i dels apòstols de l'ideal.

El 19 de juliol esclat terrible d'un vell procés

El 19 de juliol no és res més que l'esclat terrible en què culmina un procés d'anys, la gènesi del qual podríem cercar des de molt lluny, des que l'obra de les dinasties austríaca i borbònica varen falsejar la veritable història de les llibertats individuals i col·lectives de la tolerància i de pau. Què era la història en els pobles hispànics? Espanya, o millor, les Espanyes no eren això, sinó que era la terra de la llibertat, dels furs, de les comunitats i de les germanies. Però l'obra constant i permanent del cesarisme estranger, de les dinasties dels àustries i dels borbons varen muntar sobre el cos inerm d'un país de meravella en la qual convivien races i pobles d'una superestructura falsa, negra i terrible sobre la qual patia l'ànima veritable de tot el conjunt ibèric.

La burocràcia militar

No és l'exèrcit, en quan està integrat pel poble, el que s'ha sublevat; és una burocràcia militar que té una concepció feudal i que s'ha cregut d'una casta superior; una burocràcia militar mimada pels reis, afalagada pel darrer dels borbons i que des de fa un segle no ha guanyat ni una sola victòria; una casta militar que en els anys de la Restauració i després en els últims de la monarquia, compta amb les planes vergonyoses d'Anual i del Barranc del Lobo, i en les anteriors, Cuba i Filipines; una casta militar insolent i despòtica que té en la seva història el pronunciament, les Juntes de Defensa, la coacció política i que sobre el flamant uniforme i els aires triomfants de La Banderita i La Marcha de Cádiz, amagava els escàndols de la Intendència. (Molt bé; aplaudiments.)

Els traficants de la Religió

No s'han sublevat tampoc els homes de sentiment religiós, sinó que s'han sublevat els traficants de la religió de Crist. (Molt bé; aplaudiments.)

No anem contra cap sentiment religiós. Però és que aquí els que s'han sublevat són els dignataris i els oficials d'un sindicat d'interessos que comerciava amb la religió de Crist i que el poble... (el públic interromp la frase amb grans aplaudiments), i que el poble no coneixia més que per les misses, pels funerals i per les dispenses; aquests són els que s'han sublevat.

Els republicans no han realitzat l'obra transformadora que el poble desitjava

Va tenir la República i aquesta segona República va fer el miracle de tornar al cos nacional la sensibilitat perduda. Però no vull tractar el tema dels errors comesos, que em portaria molt lluny,

però sí he de dir que els republicans no han realitzat des del poder l'obra transformadora que el poble desitjava i que calia fer i que les contínues indicacions de la multitud electoral donaven com un camí d'insinuació i de política.

Després del 16 de febrer

L'error darrer va ésser després de les eleccions del 16 de febrer. S'havia fet una campanya en la qual es deia: Ah! Tindrem en compte l'experiència del 14 d'abril; tindrem en compte que allò va ésser una alegre revatlla i caldrà des del primer moment fer una obra de profunda transformació. Ja no vull pas analitzar l'obra empresa i realitzada. Hommes intel·ligents, carregats de bona fe, han pogut tenir encerts, han pogut tenir desencerts. Però jo dic el següent: A hores d'ara, després del que ha succeït amb els militars, mantinguts encara en els seus comandaments, traïdors sempre, i amb contemplacions a una burocràcia sabotejadora de la República, jo, a través d'aquest acompanyament terrible, després de la revolta militar, us dic: que estrany sembla, que estrany que després de les eleccions del 15 de febrer no gosessim, per la legalitat, pels motllos legals, no gosessim donar per decret l'amnistia i reintegrar a Catalunya a la plenitud del seu Estatut; que estrany semblarà en el panorama del passat. (Aplaudiments.)

La confiança en el poble

Amb tot, per sobre dels contratemps i amargures d'aquesta antiga política de què us parlava, jo he confiat sempre en el poble, ferment vital d'angoixes incompreses, sovint burlat per la força, l'engany i l'habilitat, i l'instint i comprensió política del qual és superior al que s'acostuma a veure entre els elements que el representen i a aquells que he lliurat la seva confiança.

Alguns republicans creuen encara, somnien encara, que podrà en el futur establir-se un panorama polític i social igual o semblant al d'abans del 19 de juliol. Això no palesa res més que la seva ceguesa o la seva manca de lleialtat, puix no és possible, ni seria just ni legítim. Jo he dit i repeteixo que a les classes treballadores els ha arribat el moment que el poder polític pugui passar a les seves mans, i per això són elles les que han d'estar més interessades en vetllar per la puresa, l'honor, l'aptitud i l'encert de l'obra governant d'avui, herència seva del demà. (Aplaudiments.) Llur intervenció predominant d'avui en què es posen els fonaments i es dibuixen les línies centrals de les noves fórmules econòmiques, ha d'ésser la garantia de pau, de convivència i de millor benestar en la comunitat social. Elles tenen la paraula i la intervenció predominant. I de la seva tasca d'avui depèn que, no per la força, perquè aquesta no s'imposa més que circumstancialment (aplaudiments), sinó per l'encert i la intel·ligència les noves possibilitats que han de posar a les seves mans la direcció política i econòmica que s'estructuri en el futur.

La lliçó del 18 de juliol

Oh! amics meus, que bonica és la revolució quan es llegeix en els llibres! La revolució és la tempesta, sota el vent i la pluja i el llamp, però purifica l'atmosfera. Es com la rubinada i les inundacions que arrosseguen terres i destrueixen flors i arranquen arbres, però assaonen la terra, sobre la qual tornaran a florir els camps de més abundància. La Revolució s'ha de judicar a anys vista, quan ha trobat el repòs de la convivència nova en un règim de millor justícia. (Ovació.)

En un país abatut, potser tarat per l'acció cancerosa d'unes monarquies de tipus faraònic, carregat d'ira, la Revolució havia d'ésser una explosió desbordada i confosa. No se'n lenci a nosaltres la culpa de determinades desviacions i de lamentables excessos, perquè per sobre d'ésser el moment d'un esclat tumultuari i vindicatiu, les deformacions que hoi puguin haver en la societat espanyola, són el producte de l'obra lenta i persistent dels nostres adversaris. (Bé, molt bé.) Els responsables són ells i els que en donen l'exemple.

El feixisme necessita el terror

I avui encara en els territoris dominats pels facciosos, s'imposa una política de terror salvatge, es maten vells i criatures, s'empren els gasos asfixiants, s'entra als hospitals i es rematen els fe-

CONSELLERIA DE CULTURA

Secció de Cinema - Programa núm. 4 - Al Saló Modern

AVUI, TARDA I NIT

Per no ocasionar perjudicis econòmics al Sindicat d'Empleats d'Espectacles, la nostra acostumada sessió del divendres la donarem avui, dimarts, projectant els següents films:

Mikey en Arabia-dibuixos

Cuba-documental

Mikey granjero-dibuixos

EL DELATOR

Marchando con la ciencia-documental

Emisora Mikey-dibuixos

En el viejo Méjico-documental

PREUS: 1'00.—0'75.—0'40

rits, es cremen i es destrueixen els monuments artístics i per allà on passen eqs com el cavall d'Atílla, no hi torna a créixer l'herba. (Crits de abaix el feixisme.)

Però cal reconstruir...

Ah, però la revolució s'ha d'afanyar a construir, que aquesta és la revolució veritable. El revolucionari ha de saber muntar sobre la runa amuntegada i de vegades preveure abans de la runa el nou edifici de la futura realitat social. Una revolució que no imposi unes directives i no tingui un poder disciplinari energic i responsable, està condemnada al fracàs. En tota revolució, a més, es junten elements dispersos vinguts de totes les zones, que no han honorat mai cap moviment, que s'infiltra en tots els sectors, de tal manera que cap d'ells no pot llençar la primera pedra i que són un factor antirevolucionari, morbós i repugnant que cal apartar per l'honor, la grandesa i el triomf dels mateixos ideals revolucionaris. (Extraordinària ovació. El públic, a peu dret, aclama al President.)

Jo vull fer política de cara al poble i al contacte de les masses, sense silenciar res i sense amagar res, i que cadascú carregui amb al seva responsabilitat. Les coses no es remeïen silenciànt-les. Això és política vella, de l'engany, de la simulació i de l'impunisme. (Ovació.)

Catalunya vol ésser governada

La guerra comporta la revolució i Catalunya accepta les solucions meditates i aprovades més profundament transformadores, però vol ésser governada i dirigida. També accepta tots els sacrificis, però vol ésser administrada d'una manera intel·ligent i d'acord a una política econòmica que respongui a un pensament central. (Grans aplaudiments.)

Cal bandejar els aprofitadors

Es necessari posar ordre en aquesta xarxa confosa de Comitès, Juntes i activitats inútils i pertorbadores i bandejar els aprofitadors... (El públic, altra vegada dempeus, esclata amb una ovació trepidant.)

Cal bandejar la genteta que ha trobat un fàcil mode de viure en el confusionisme i la desorientació dels primers moments i que portarien a la ruïna i al descrèdit la nostra economia. I s'han d'acabar absolutament, inexorablement, les bandes i els grups, els gangsters i els aventurers que imposen el terror (gran ovació), puix que hi ha uns Tribunals populars als quals està encomanada la severa funció de la justícia revolucionària, i el terrorisme incontrolat i salvatge crea un ambient de deserció i de pànic que és sembradura de feixisme i que allargaria la guerra que estem sostenint i que és l'objectiu primar, puix sense la victòria en el camp de batalla tot estaria perdut i caurien en el profund de la més vergonyosa ignominia. (Aplaudiments.)

Un sol Govern

Ni és possible tampoc que a cada Municipi hi hagi un Govern, ni a cada barriada, ni a cada cantonada, puix el Consell de la Generalitat és únic, està integrat per totes les forces sindicals i antifeixistes i ell té la responsabilitat davant de Catalunya, d'Espanya i del món i davant del judici implacable de la història.

Declaro que en donra-me ocmpte de tot això, no ignora a més, que ens estem jugant el crèdit que tenim davant de l'opinió pública i costi el que costi i amb els perills que calgui, no la defalliré. (Gran ovació.)

La guerra i el front de guerra obliga a sacrificis ocults i a una tàctica metòdica i d'etapes. Però si no es posés remei als inicis de descomposició que en alguns aspectes apunten, tot quedaria compromès, i cal ja fer-se la resolució categòrica de posar fi, de remeiar amb la necessària energia, les fallides i les morbositats que puguin comprometre la glòria i l'honor d'aquests moments enormes de la vida de Catalunya i de la República. El bandatge i l'impunisme del que encara queden alguns vestigis han d'ésser extirpats i s'ha de posar fi a l'alegre disbauxa del desordre de la reraguarda, a les audàcies dels valents de l'endemà, del dia de la victòria. (Grans aplaudiments.)

L'ideal patriòtic per damunt dels interessos de Partit

Aquest és un dels primordials objectius de l'actual Consell de la Generalitat i és d'esperar que les sindicals que l'integren mantinguin els lligams de la més intensa solidaritat i fraternal unió sota el signe de la mútua i més sincera, espontània i efectiva i clara lleialtat, puix que per damunt dels interessos i de la força numèrica de cada organització pla negen els magnets ideals superiors que avui es ventilen en el camp de batalla.

La guerra és l'objectiu primer i obsessió, però s'han d'estalviar sacrificis, dolors i vides.

Espanya lluita per la independència, puix que són moros reclutats i legionaris nazistes els qui ens combaten. Catalunya és el baluart de l'anti-feixisme i serà sempre, dins de l'àmbit de la República federal espanyola, puix que en realitat vivim ja en una federació, l'amiga de les democràcies i dels pobles lliures. El nostre poble aportarà sempre tots els seus afanys a l'obra suprema de la pau universal.

El símbol i la glòria: Catalunya

I ara, amics meus, acabaré repetint un nom, no n'hi ha d'altre. Ell ens portarà a la victòria exterior i a la responsabilitat interior. És un nom gloriós, ple d'energia, que té les portes obertes a totes les ànsies del futur. Ell ho salvarà tot i ens donarà pau. Aquest nom és una realitat — un símbol — i una glòria. L'heu de clavar al vostre cor i l'heu d'escriure a tot arreu com una bandera i una consigna. És aquest: Catalunya!

LINIA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.ª

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPAÑOLA DE NAVEGACION MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'Índia, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Meditacions lliures

ELS "PERSONATGES" DEL CAMP FACCIOS

El fet que "Ludovicus" sigui un comentarista ja carregat d'experiència en qüestió de periodisme, fa que conegui epíssodis i anècdotes molt curiosos i alligadors de la vida periodística. Per exemple:

Ens trobàvem si no recordem malament, en temps de la dictadura mansa del general Berenguer. A la redacció d'un diari es presentà un dia un respectable ciutadà, amb establiment obert a un important carrer de la població, i denuncià que al jutjat municipal certs funcionaris havien tingut l'atreviment de negar-li la prestació d'un servei obligatori i gratuït, si no lliurava per endavant certa quantitat a tall de gratificació "voluntària".

El diari local esmentat, havia ja rebut altres denúncies semblants amb anterioritat per bé que no tan categòriques. Més encara: el seu propi director havia pogut comprovar personalment que a les oficines del jutjat municipal no es donava cap mena de facilitat en el lliurament de partides de naixement, de defunció, certificats, etc., si no s'allargava prèviament la mà i les monedes. Segur, per tant de fer un bon servei al públic i al mateix temps, de contribuir a la depuració d'un organisme el prestigi del qual era llençat per terra en tal d'assolir unes miserables "propines" impudicament exigides als ciutadans, es féu ressó des de les seves columnes de la denúncia de l'esmentat ciutadà responsable. I quan tot feia esperar que els homes de justícia que regien aquell centre prendrien les mesures del cas per tal que l'abús no seguís, el llavors secretari del jutjat — un anticatalà rabios per cert, — entaulà una demanda judicial contra el confrare, pretenent que allò denunciat — i que era del domini públic, — no tenia cap fonament. I no con-

tent amb això aquell cinic personatget de la situació, no amagà pas les seves intencions de "hacer pagar caro a aquel diario catalanista" la "gosadia" tinguda en denunciar les immoralitats dalt assenyalades.

Sortosament el confrare va tenir ben poca feina per tal de recollir innombrables testimonis disposats a declarar com era cert que també ells havien estat objecte de les immoralitats del personal del jutjat. Passat l'assumpte a la jurisdicció de l'autoritat superior, i recollides les declaracions probatòries que a certes oficines del jutjat municipal, sota la ègida de l'esmentat secretari s'h'hi exposava al públic amb l'odiosa coacció moral que representava per a ell que fos el propi jutjat el lloc on la malifeta es cometia, el famós secretari agafà por. I perdent tot d'una aquelles "agallas" de les que feia gala en amenaçar als denunciadors, deixà córrer la "queralla".

Doncs bé: és interessant de fer avinent que aquell secretari que tan especial concepte tenia de la dignitat del seu càrrec i de la pròpia estimació, era el personatge escollit pels facciosos del cop del 19 de juliol, per tal de regir els destins de l'Ajuntament, a l'Alfudida població.

Consti ara, per acabar, que si hem donat a aquest comentari aquesta forma impersonal, essent el nostre deure cívic precisar el cas aportant noms i cognoms, és per tal de sortir al pas dels que, valguent-se de certa coincidència, podessin creure que amb aquestes paraules nostres hem volgut realitzar determinat efecte moral.

Aquells que ens llegeixen, saben bé prou que no són aquestes les nostres armes.

LUDOVICUS

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

La reorganització de l'ordre públic a Catalunya

El Comissari General de Catalunya company Eusebi Rodríguez - Tarragona

Seguint la creuada empresa pel nou comissari general d'Ordre públic de Catalunya, company Eusebi Rodríguez, per tal de restablir el principi d'autoritat dintre el nou ordre revolucionari que es dona el país en ús de la seva llibertat i plena sobirania, diumenge estigué a la nostra ciutat.

El comissari general arribà a Tarragona a les dotze del migdia, dirigint-se immediatament a la Comissaria Delegada d'Ordre públic on conferencià breu estona amb el comissari Joan Rodríguez.

A la tarda, en un dels despatxos de la Comissaria es reuniren sota la presidència del comissari general, el capità i delegat de la Guàrdia nacional republicana, tinent i delegat de la guàrdia d'assalt, comissari i delegat del Cos d'Investigació i Vigilància, cap dels serveis d'investigació, company Gutiérrez, i comissari delegat Joan Rodríguez.

La reunió començà a les cinc de la tarda i acabà a les vuit del vespre. En el transcurs de la mateixa, el comissari general féu present als reunits que el Govern de la Generalitat on hi ha representats tots els matissos polítics i socials antifeixistes de la nostra terra vol acabar d'una vegada amb els crims i robaria comesos per aquesta mena d'apropitadors, incontrolats, que se'n diu ara, que fan servir la revolució com a fi i un carnet sindical com a mitjà per a donar

satisfacció a les seves baixes passions. A aquesta mena del gangsters la Generalitat els declara la guerra sense quarter fins acabar amb els incontrolats per tal de dignificar el nou ordre revolucionari triomfant.

Si s'han de fer escorcolls i detencions, són les forces adscrites als serveis d'Ordre públic qui deuen fer-les.

A Barcelona — afegí el company Rodríguez — existia una impressió pessimista de la situació en que es trobava Tarragona; avui, en retornar a la capital de Catalunya, després d'haver comprovat l'estat d'esperit en que es troben totes les forces, en veure com les centrals sindicals es responsabilitzen, acceptant com a principi bàsic que totes les actuacions deuen fer-les les forces d'Ordre públic a través del delegat de la Generalitat a Tarragona, company Joan Rodríguez, marxo plenament satisfet, tenint grans esperances per l'esdevenidor de la nostra terra per tal de que sigui exemple i espill dels ciutadans del món.

La Junta de Seguretat de Catalunya entén i creu que ha d'ésser norma per tothom que ningú obri per iniciativa pròpia i que totes les actuacions que facin referència al servei de les forces de la guàrdia nacional republicana, guàrdies d'assalt i policia deuen ésser portades a cap sota la direcció exclusiva del comissari delegat d'Ordre públic a les Comar-

NOTES INFORMATIVES

Nota de l'administració

Es prega als subscriptors residents a Barcelona, Tivissa, Riudoms, Valls, Vilella Baixa, Fatarella, Moncada-Reixac altres poblacions, on no disposem d'un aqueter envii a la major brevetat possible la liquidació dels mesos que deuen, entenent que de no fer-ho així abans de primer any, seran considerats baixa, ense que això vulgui significar que perlem dret.

Francesc Cañaguer

El comissari delegat d'Ordre públic, Joan Rodríguez, en rebre ahir als informadors els manifestà que en breu serà retirat de la Rambla 14 d'Abril l'automòbil blindat de la C. N. T. que des de feia uns dies es trobava davant el monument dels màrtirs.

Relotges ROIGÉ
Tallers propis

J. Maurin, 20 Tarragona

Socors Roig de la Joventut Comunista Ibèrica (POUM)

Camarades:

Manquen pocs dies per entrar a l'any nou.

En totes les llars hi haurà un somriure, una rialla, per tal de saludar l'any 1937 que ha d'ésser el del triomf final contra el feixisme.

Penseu, però, que centenars de joves estan al front, lluny del poble nadiu, separats de tota festa.

Nosaltres hem de pensar que la salutació optimista que fem a l'any nou, està pendent de la sort del milicià, i hem de treballar perquè tots els combatents celebrin aquesta entrada d'any com es mereixen.

Que dintre les trinxeres no manqui res!

Fem-nos nostra la consigna: L'any nou al front.

El Socors Roig de la Joventut Comunista Ibèrica, Rambla 14 d'Abril, 25, primer pis, espera els vostres donatius els quals seran traslladats directament al front.

Cadascú que hi contribueixi segons els seus mitjans econòmics.

El gra de sorra de cada família no pot ni deu faltar-hi.

Anirem publicant la llista de donatius al nostre setmanari "Acció". — El Secretariat.

Laboratori Radio-Eléctric Boué

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels secs:

894

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Boué, Baixaca Misericòrdia, telèfons 1267 i 1665

ques el qual amb la plena confiança del Govern de la Generalitat i de les forces que el sostenen podrà portar a cap la tasca feixuga a ell encomanada.

Els reunits feren patent al company Eusebi Rodríguez la seva total identificació amb les paraules que havia pronunciat.

Acabada aquesta, el comissari general acompanyat pel comissari delegat, es traslladà a Reus, on reuní també a les forces de policia i assalt.

Per tal d'endegar definitivament la nova organització de les forces d'Ordre públic, ahir estigué a Tarragona el nou cap dels serveis de la Comissaria General, company Solé, el qual visitarà totes les comarques tarragonines per tal de fer-se càrrec de les necessitats de les mateixes.

Diumenge estigué a la nostra ciutat el ministre de Comunicacions senyor Bernard Giner de los Rios. En la seva breu estada fou complimentat pel comissari interí de la Generalitat, Ramon Sana-huja. A la tarda el ministre seguí viatge cap a València.

Ahir estigué a la nostra ciutat el conseller de Treball i Obres Públiques de la Generalitat, company Miquel Valdés.

Diumenge se celebrà l'acte d'enterrament del milicià de la columna "Llibertat", Emili Reyera Puyan, mort a la nostra ciutat a conseqüència de les ferides rebudes al front de Madrid.

L'acte que fou una impressionant manifestació de dol, fou presidida per les autoritats i representacions dels centres polítics i sindicals.

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui:

Secretari Ajuntament de Reus; conseller Ajuntament de Benissanet; comissió empleats Correcus; alcalde de l'Ajuntament de Montblanc; president Audiència senyor Simó Bofarull.

Estat Català de Tarragona

Tots els companys d'Estat Català, que disposin de bicicleta, són pregats de passar per aquest Casal, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou, o de dos quarts d'onze a dos quarts de dotze, de la vetlla, avui o demà.

CAÇADORES
PULL-OVERS

el millor assortit

= ALSINA =

Unió, 27

Carnet sindical

U. G. T.

Agrupació professional de Periodistes

Per tal de tractar assumptes relacionats amb la marca de l'Agrupació Professional de Periodistes (U. G. T.) de Tarragona, es convoca a tots els afiliats de la mateixa, a la reunió que avui, dimarts, a les 10'30 de la nit tindrà lloc al local social de l'Agrupació, Rambla 14 d'Abril, 62. — El secretari, Francesc Adell.

C. N. T.

Sindicat d'Espectacles Públics. — Secció de Professors músics

Per avui, dimarts, dia 29, és convocada una reunió general d'afiliats al local sindical del carrer de Mèndez Núñez, per tal de tractar de la creació, organització i reglamentació de la Borsa de Treball.

La reunió començarà a les set del vespre de primera convocatòria o a dos quarts de vuit de segona.

Tarragona, 28 de desembre del 1936. — La Junta.

Societat Marítima i Protectora d'aquesta ciutat

Havent quedat vacant la plaça de metge destinat a prestar servei entre els associats d'aquesta Societat de la part baixa, per manca d'actuació del qui la desempenyava, doctor A. Bosch, s'anuncia entre els senyors metges dedicats a exercir a aquesta localitat, i pel termini de deu dies a comptar des de la data del present anunci, per si tenen a bé sol·licitar l'esmentada plaça, podent adquirir antecedents i demés condicions que es troben de manifest al local social, carrer Callao, 6, baixos, tots els dies laborables de 6 a 7 de la nit, on es troba reunida la secció dedicada a serveis mèdics i farmacèutics.

Tarragona 29 de desembre del 1936. — El President, Joan Garcia.

IMPRESSIONS

A RERAGUARDA HA DE DESAPAREIXER EL PERILL D'UNA TOPADA INTERIOR

Darrerament, la reraguarda antifeixista — contrastant enormement amb la disciplina i els èxits aconseguits per les armes republicanes a tots els fronts de batalla — ha donat i dona encara proves paleses d'una descomposició perillosa que amenaça l'estabilitat d'una situació governamental ara més necessària que mai. D'una part les impaciències de gent irresponsable i d'altra les intemperàncies de grups polítics i sindicals que no escolten la veu autoritzada dels seus dirigents, han vingut creant un estat de nerviosisme que lluny de minvar, cada dia creix, agreujant més i més una reraguarda on la unitat i la disciplina no són sinó un mite. Tothom parla del mateix i a l'hora de complir la paraula, el Govern de la Generalitat es troba isolat, amb deslleialtats, incontrolaments de caire arribista, molta irresponsabilitat i uns grups revolucionaris de "l'endemà del 19 de juliol" que escapen per arreu de Catalunya el terror i el pànic.

Les diferents organitzacions sindicals i partits polítics que integren el Govern de la Generalitat, i per mitjà de llurs òrgans de premsa i equips d'oradors es barallen barroerament, tot comproment els treballs que ells mateixos fan en pro de la unitat i disciplina dins el conjunt de l'antifeixisme català. Mireu sinó l'espectacle que diàriament ens donen la "Sol" i "Treball". "La Batalla", òrgan del POUM també fa dies que tira pel dret i no fa cas de la censura, ataca i critica sense tenir en compte situacions i conveniències sense les quals no podem guanyar la guerra.

A Barcelona la qüestió de proveïments eglog d'aplegar esforços per tal de cercar una solució a les necessitats de la població, és causa de recels i crítiques entre diverses sindicals.

Les masses democràtiques que lluiten sota la bandera barrada de Catalunya comencen enmig d'aquest desori a donar-se compte de què és hora d'actuar intensament i servir d'aglutinant i suport d'una evolució profunda que molts intenten mixtificar i prostituir sota el mantell d'organitzacions antifeixistes que res tenen a veure amb les caferries i atropells comesos per aquests ramats d'assassins que deshonren la revolució i profanen llurs postulats de justícia social i llibertat humana.

I tot això fa preveure — de continuar aquest caos injustificat — una topada interior entre germans que vénen lluitant aplegats des de juliol propassat per tal d'abatre l'enemic comú representat pel feixisme.

Aquesta topada, cal per damunt de tot que l'evitéssim sigui com sigui. Que tothom cedeixi en les seves posicions ideològiques. Que tothom sacrifiqui llurs apetències personals i partidistes, a la victòria. Més acció, més fets i no tantes promesses que la majoria de vegades presuposen una acció completament contrària a la promesa. Donem autoritat al Govern de la Generalitat. Cal un Govern fort que imposi arreu el credo revolucionari, aurora d'una Catalunya gran i pròspera que molts voldrien esquinçar. La topada no ha d'existir ni ara ni després de la victòria! Que tothom treballi per aconseguir aquesta suprema aspiració dels veritables revolucionaris!

CRIT

CASA POU

Perfumeria Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13 TARRAGONA

Espigolant

Parlant dels incontrolats i irresponsables enemics de la revolució, escriu "Solidaridad Obrera":

"Los incontrolados, enemigos de la Revolución y aliados del fascismo anti-proletario, deben desaparecer y desaparecerán! Los irresponsables no tienen nada que hacer en este momento en que los organismos proletarios han tomado sobre sí la máxima responsabilidad, enviando a sus hombres más destacados, con mandatos concretos de las organizaciones para que actúen con arreglo a la línea de conducta trazada. Oponerse a los designios de los trabajadores, es ayudar desde nuestro campo a la plutocracia fascista, ya vencida y que por desdicha, para nosotros, encuentra todavía en las filas de la Revolución acólitos que se prestan a hacerles el juego."

Diu "Diari de Barcelona", portantveu d'Estat Català:

"Tampoc no pot permetre que a l'empar d'un carnet sindical o dels interessos sagrats d'una collectivització hom encareix extraordinàriament els productes, valent-se del truc de transformar-los en similars. Aquests dies han estat pròdigs en habilitats d'aquesta mena. A manca de sucre corrent hom pot comprar-lo en forma de "bolado" a cinc pessetes el quilo. Manca sucre i farina i hom pot adquirir a les pastisseries quantitats fabuloses de pastissos. Manca farina i els flequers segueixen fent peces petites de pa que eleven considerablement el seu preu. I no parlem dels pans curts de pes."

Davant la necessitat d'establir una unitat i una confiança, escriu "La Humanitat":

"La gran massa d'opinió es descoratja i devé escèptica quan veu certes actituds, escolta certs mots i comprova certs fets. I el pitjor que pot passar-li a la revolució és la baixa moral d'una

opinió que sense militar directament enlloc és la base indispensable de tots els moviments."

"El Día Gráfico", en el seu editorial, fa notar davant de l'avenç fet per les nostres forces en el front de Madrid que quelcom falla entre les forces erbels i diu:

"Fallo en el frente de Madrid. Fallo en el frente del Norte, donde persisten nuestras ofensivas. Fallo en el frente internacional. Hace tres meses escribíamos que resistir es vencer. La resistencia de Madrid ha tenido toda esa máxima eficacia. Pero Madrid tiene que seguir resistiendo y le debemos todos el máximo esfuerzo, para que la resistencia se transforme en ofensiva triunfal. Si algo falla en el enemigo, en nosotros no debe fallar nada."

Sota el títol "Per a guanyar la guerra", diu "Treball":

"El vell exèrcit és mort i ben mort. Nosaltres no demanem sinó un exèrcit del poble i al servei del poble; un exèrcit on tothom tingui drets i obligacions, però en el qual tothom es sotmeti a una disciplina conscient i fèrria. I el demanem perquè aquest exèrcit és la primera necessitat d'aquesta hora greu, perquè aquest exèrcit és l'element indispensable per a guanyar la guerra, primer pas ineludible perquè tinguin efectivitat tots els nostres afanys i totes les nostres construccions."

CASA FIGUERAS

Sastreria, Camiseria

:: i Confeccions. ::

La que ven més barat.

Angel Guimerà, 7
TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

EL TARRACO F. C. GUANYA PER 4 GOALS A 1 AL CASAL DE L'ESPORT (AMATEUR)

Film del partit

El passat diumenge i al camp de l'Avinguda de Catalunya, es celebrà el partit dalt esmentat. Un partit gris, jugat sense interès ni entusiasme; el resultat fou l'esperat: una victòria del Tarraco, sense grans esforços.

La primera meitat del partit ha estat d'un domini intens per part dels equips del Tarraco, que tot jugant amb 10 homes i amb suplents, han estat sempre els que han portat l'iniciativa del joc.

Ha inaugurat el marcador el Casal de l'Esport mitjançant una avançada de Sánchez per l'ala dreta, a un centre a Leandro que aprofitant l'indecisió de Telesforo, ha marcat el primer goal. El Tarraco ha tirat quatre còrners per cap del Casal, totes elles sense conseqüències. Després de breus moments ha acabat la primera part.

A les ordres de Recasens els equips s'aliniaren de la següent forma:

Tarraco

Telesforo, Aleu, Gómez, Menéndez, Vinyeta, Fàbregas, Llimona, Moreno, Pérez i Ramon (a la segona part cobrí el lloc vacant Llovera).

Casal de l'Esport

Girona, Domingo, Casanova, Rossell, Ayguadé, Giglione, Sánchez, Sorinas, Rovira, Leandro i Llordachs.

Quan es portaven escassament cinc minuts de joc el Tarraco ha empatat mitjançant un fort xut de Pérez.

Als cinc minuts del goal anterior, el Tarraco ha desfet l'empat, una passada de Pérez a Llimona, internant-se aquest tot seguit i engegant un fort tret que Girona no ha fet cap moviment per aturar la bala.

El tercer goal no tarda molt. Llovera es fa amb la pilota i llança un tret que Girona para, però la bala se l'envà de les mans, cosa que aprofita Pérez per a marcar el tercer goal. Pérez llança un formidable xut que s'estavella al pal quan el goal era un fet.

L'autor del quart goal també és Pérez, en engegar un xut fort i creuat.

Ara anem a repassar les individualitats. Pel Tarraco, porter bé; Gómez millor que aleu a la defensa; Fàbregas va ésser el millor mig, seguir-lo en mèrits Vinyeta; Menéndez complí a la davantera. Els restants no ens varen convèncer.

Pel Casal de l'Esport, el porter molt insegur; Domingo millor que Casanova; Rosell el millor de la línia mitja; Giglione i Ayguadé molt voluntariosos, i de la davantera Rovira i Sorinas foren

els millors; els extrems dolents. Hi assistí bastant públic.

CAMPIONAT DE CATALUNYA PRIMERA CATEGORIA (B)

Vich, 2; Terrassa, 0

SEGONA PREFERENT

Gràcia, 5; Amposta, 2.

AMISTOSOS

A profit dels refugiats es jugà a les Corts un partit entre les Seleccions Vermella i Selecció Blava.

Selecció Vermella, 3; Selecció Blava, 2
Badalona, 4; IHuro, 1
Reus Deportiu, 2; Ràcing Català, 1.

BASQUET-BALL

Resultats dels partits jugats el passat diumenge

Casal de l'Esport, 20; Escola Treball A, 17.

Escola Treball B, 7; Penya Pallach, 24
Penya Brú, 2; C. Esportiu Llamp, 30
Penya Esportiva - Escola Comerç, (la P. Esportiva no es va presentar.

III COPA TARRAGONA

(Acabament)

SEGONA VOLTA

25 febrer del 1937

A les 10 del matí: CADCI - Escola Treball A.
Casal de l'E. - P. Pallach.
Escola Treball B - E. Comerç
Penya Brú - Penya Esportiva.
Descansa Penya Llamp.

7 de març

A les 9'30: P. Pallach - Escola Treball B.
A les 10: E. Treball A - Casal de l'E.
Escola Comerç - P. Esportiva.
A les 10'30: Club Esportiu Llamp - P. Brú.
Descansa el CADCI.

14 de març

A les 9'30: Panya Brú - Casal de l'E.
A les 10: Escola Comerç - CADCI.
P. Esportiva - Escola Treball A.
A les 10'30: C. Esportiu Llamp - Penya Pallach.

MANUEL PEDROL

Olla purs d'oliva
TARRAGONA

Descansa l'Escola del Treball B.

21 de març

A les 10: CADCI - Escola Treball B

Casal de l'E. - P. Esportiva.
P. Pallach - P. Brú
Escola Treball A - Club E. Llamp
Descansa l'Escola de Comerç.

28 de març

A les 10: Escola Treball B - Casal de l'Esport.
Escola Comerç - P. Pallach
P. Esportiva - Club E. Llamp.
P. Brú - CADCI
Descansa l'Escola del Treball A

4 d'abril

A les 10: P. Esportiva - CADCI
Escola Treball A - P. Brú
Casal de l'E. - Escola Comerç
Club E. Llamp - Escola Treball B
Descansa la Penya Pallach.

11 d'abril

A les 9'30: Escola Comerç - P. Brú
A les 10: P. Pallach - CADCI
Escola Treball B - Escola Treball A
A les 10'30: Casal de l'E. - Club Esportiu Llamp.
Descansa la Penya Esportiva.

18 d'abril

A les 10: CADCI - Casal de l'E.
Escola Treball B - P. Esportiva
P. Pallach - Escola Treball A
Escola Comerç - Club E. Llamp
Descansa la Penya Brú.

25 d'abril

A les 9'30: Club E. Llamp - CADCI
A les 10: Escola Treball A - Escola Comerç
P. Esportiva - P. Pallach
A les 10'30: P. Brú - E. Treball B
Descansa el Casal de l'Esport.

Els equips Penya Pallach, Penya Brú i Club Esportiu Llamp, han de jugar els partits que els corresponen a camp propi, al camp de la Penya Pallach (Estadi de l'Avinguda de Catalunya-Camp d'Atletisme).

Els equips Casal de l'Esport i Escola de Comerç, al camp del Casal (Avinguda de Catalunya).

La Penya Esportiva i el C.A.D.C.I. al camp de la Casa d'Assistència Social i l'Escola del Treball A i B, al seu camp de la carretera de Valls.

Tarragona 19 de desembre del 1936.
—El Comitè Local.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora
laixada de Misericòrdia, 16 Tarragona

L'AJUT DE CATALUNYA A MADRID

Ahí sortiren cap a Madrid les autocubes que regula l'Ajuntament de Barcelona al de la capital de la República. Abans marxaren també cap a Madrid aquests camions sanitaris que el fotògraf ha soprrès al mig de la carretera, ja a prop de Madrid.

A la opinió

Qué somos, que fin perseguimos?

Estas y otras preguntas nos dirigen amigos, militantes, sindicales y lectores a raíz del manifiesto publicado.

A todos, en general, contestaré lacónicamente, como periodista y como profesional sanitario, en nombre de los compañeros que me dan su confianza en la obra sanitaria que propuse para el pueblo y en favor del pueblo.

1.° Como profesionales, somos apolíticos, en la acepción de hombres libres y concientes de nuestro deber humanitario y social.

2.° Como hombres, quisiéramos y deseamos la paz entre todos los hombres de buena voluntad, amantes de la libertad y fraternidad humana.

3.° Como ciudadanos, sin falsedades ni lirismos, deseamos un triunfo del pueblo, en aras de los postulados que informa el progreso de las naciones y la reivindicación de los derechos del hombre, junto con el desenvolvimiento e implantación de los deberes de la colectividad.

4.° Como sanitarios, queremos el bienestar de la sociedad, defendiendo briosamente con civismo y hombría, el "Derecho a la Salud", de todo ser y más aún, laborar per una obra social sanitaria, puesta al servicio de todos los proletarios con desinterés y alteza de miras, por lo cual no sólo pedimos sino que exigimos el concurso y colaboración de propios y extraños, para llevarla a la práctica y cumplir nuestro deber de solidaridad privada y colectiva, aportando nuestro grano de arena en la retaguardia en loa del pueblo que lucha por su independencia y soberanía nacional.

Ya lo sabe el pueblo, ya lo saben todos, el fin que perseguimos; que nos ayuden los que quieran; las autoridades, sindicatos, particulares y profesionales, tienen la palabra; "obras son amores y no buenas razones", confirman los ofrecimientos.

Nosotros haremos gustosos en la prensa publicidad de los donativos y aportaciones recibidas, tanto de material sanitario como quirúrgico, que nos remitan o entreguen con destino al "Consultorio" de Especialidades Médicas, al servicio del pueblo de Tarragona que se establece en la calle Colón, 47, primero, 1.°, teléfono núm. 1259; horas de oficina de 4 a 6 de la tarde.

Y ahora como acto de justicia quiero rendir un homenaje de admiración a los compañeros que ejercen en esta querida ciudad, haciendo público su proceder que les enaltece y dignifica en todos los aspectos. Toda la clase médica está dando pruebas de lealtad y abnegación en el noble ejercicio de la profesión, dispuestos pronto a sacrificarse por sus semejantes y a todas horas solícitos acuden de día y de noche a los hospitales, vía pública y hogares, derramando consuelos y ciencia en beneficio del paciente o lesionado para salvarle de la muerte.

El pueblo lo debe reconocer y en verdad lo reconoce, de lo que yo, como médico, me complace y enorgullezco, pues el pueblo es el alma mater de la Libertad, y como símbolo noble y heroico, olvida los errores pasados... y valora las actuaciones sinceras y humanas de sus profesionales que, cual vigías del "Dolor", están donde les llaman, impulsados por sus conciencias y laboran dignamente en aras de la Justicia, Cultura y Sanidad pública y privada.

DOCTOR A. ROYO
Tarragona, diciembre.

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 Tarragona